

Νίκος Πέντζος, πρόεδρος ΣΒΒΕ:

Αγωνιούμε καθημερινά...

Ο νέος πρόεδρος του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος, Νίκος Πέντζος, έπεσε από την αρχή στα βαθιά. Με τη διεθνή οικονομική κρίση σε πλήρη εξέλιξη η ελληνική μεταποίηση –ιδιαίτερα οι εξωτερικές βιομηχανίες– αγωνίζεται να επιβιώσει, ώστε σε κάποια επόμενη φάση να αναπτυχθεί. Σε αυτό το κλίμα ο ΣΒΒΕ πέζει για άμεσα μέτρα υπέρ της βιομηχανίας.

Συνέντευξη στον **ΠΙΠΡΓΟ ΜΗΤΡΑΚΗ**
gmitrakis@ekdotiki.gr

Με αφορμή την έκθεση του έγκυρου International Institute for Management Development που δείχνει την περιθωριακή θέση της Ελλάδας στον παγκόσμιο χάρτη ανταγωνιστικότητας, ο πρόεδρος του ΣΒΒΕ, Nikos Πέντζος, μήποσε στον «Αϊκ» για την καθημερινή αγωνία των επιχειρηματιών.

Κύριε Πέντζο, με ποιον τρόπο μια επιχείρηση νιώθει στο πετσί της τη χαμπλή ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας;

Βλέπει τη χαμπλή ανταγωνιστικότητα των προϊόντων της. Οταν πηγαίνει να πολλάσσει τη προϊόντα της στο εξωτερικό, βλέπει ότι δεν είναι ανταγωνιστική. Και γι' αυτό τη μεγαλύτερη ευθύνη φέρει ο συνολική κατάσταση.

Ποιο οφέλεται αυτή η κατάσταση;

Η ελληνική οικονομία έχει αναπτυχθεί τα τελευταία χρόνια λόγω της κατάνλωσης και του δανεισμού. Εμείς θεωρούμε ότι πρέπει να ανάπτευται να οφέλεται στις εξαγωγές και την εξωτερική της οικονομίας γενικότερα.

Ποιο είναι σήμερα το κόστος που προσθέτει στη λεπτουργία μιας βιομηχανίας η επαφή της με το δημόσιο τομέα;

Σίγουρα υπάρχει κόστος από τη γραφειοκρατία και την πολυνομία. Το βλέπουμε καθημερινά. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει υπολογίσει ότι το κόστος είναι 5% του ΑΕΠ.

Ποιο απ' όλα τα ζητήματα που σχετίζονται με τη χαμπλή ανταγωνιστικότητα της οικονομίας θεωρείς ότι θα πρέπει να διευθετηθεί κατά προτεραιότητα;

Νομίζω το δημοσιονομικό. Αν υπάρχει δημοσιονομική εξιγγάνωση, δηλαδή μείωση ελλειμμάτων και δημόσιου κρέος, αυτόματα η ανταγωνιστικότητα της χώρας βελτιώνεται και αυτό είναι καλό για τις επιχειρήσεις. Επίσης, πρέπει να βελτιωθεί η γραφειοκρατία και να παρέχονται ποιοτικές υπηρεσίες από το κράτος προς τους πολίτες. Επίσης πολύ ομαντικό θέμα είναι η εκπαίδευση. Πρέπει να συνδεθεί το εκπαιδευτικό σύστημα με την παραγωγική διαδικασία, ώστε οι επιχειρήσεις να βρίσκουν στελέχη.

Υπάρχει πρόβλημα στελέχων στις επιχειρήσεις της Βόρειας Ελλάδας;

Σε πολλές περιπτώσεις δεν επαρκούν τα μεσαία και υψηλόβαθμα στελέχη. Υπάρχουν επιχειρήσεις με τέτοιο πρόβλημα. Ισχεία μία από τις επιπτώσεις της κρίσης είναι να γυρίσουν κάποιοι Έλληνες που εργάζονται στο εξωτερικό, σε αγορές που αντιμετωπίζουν μεγάλο πρόβλημα,

και να τους αξιοποίησουν οι δικές μας επιχειρήσεις.

Πάντως, από την έρευνα του IMD προκύπτει πρόβλημα και στον ιδιωτικό τομέα;

Φυσικά. Η ανταγωνιστικότητα της χώρας αντανακλά και στην ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων.

Εχουν ευθύνη οι επιχειρήσεις;

Νομίζω ότι και οι επιχειρήσεις οφείλουν να κάνουν επενδύσεις, να καινοτομούν, να δημιουργούν θέσεις εργασίας, να είναι κοινωνικά ευαίσθητες. Επενδύσεις σήμερα δε γίνονται στην περιοχή μας, αλλά υπάρχει εξήγηση. Σήμερα οι επιχειρήσεις αγωνίζονται να επιβιώσουν και δε συπτούν τη θα γίνει μετά από πέντε χρόνια.

Υπάρχει σήμερα μια αίσθηση ότι τα πράγματα είναι καλύτερα για τις επιχειρήσεις απ' ότι στις αρχές της χρονιάς...

Η κρίση είναι παρούσα. Δείτε -ως

“

Το δημόσιο χρέος είναι το μεγάλο πρόβλημα της χώρας. Χρήματα βρίσκονται, αλλά πάνε για να καλύψουν... τρύπες. Σήμερα το ζητούμενο είναι η μείωση των δαπανών και η αύξηση των εσόδων

παραδειγματικά τις μεταχρονολογημένες επιπτώσεις που πλέονται παρόλούς μας καθυστέρηση. Γίνεται αγώνας καθημερινός. Βλέπω κι εγώ ότι η κατάσταση δεύτερη να παγιώνεται και όχι να επιβεινώνται. Επίπλως να έχουμε φτάσει στον πάτο και να ξεκινούμε η ανάκαμψη. Ακόμη όμως και σε αυτήν την περίπτωση μιλάμε για ανάκαμψη με πολύ μικρά βήματα. Η διαδικασία αυτή θα διαρκέσει.

Φοβάστε για το τι θα γίνει μετά το καλοκαρι;

Κανείς δεν μπορεί να ξέρει. Εκείνο για το οποίο είμαι βέβαιος είναι ότι η κρίση υπάρχει κι έχει επηρέασε τη μεταποίηση, τη βιομηχανία. Ζητούμε, λοιπόν, μέτρα για τον κλάδο, προκειμένου να επιβιώσουν οι επιχειρήσεις. Το ζητούμε από την κυβερνητική. Τα είπαμε και με τον υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών και με τον υπουργό Μακεδονίας - Θράκης.

Τι εντυπωσιά αποκομίσατε από τις επαρκείς αυτές;

Καταρχήν ότι το δημόσιο χρέος είναι το μεγάλο πρόβλημα της χώρας.

Χρήματα βρίσκονται, αλλά πάνε για να καλύψουν... τρύπες. Σήμερα το ζητούμενο είναι η μείωση των δαπανών

και η αύξηση των εσόδων. Εκεί βρίσκεται το μιαδό των πολιτικών παραγόντων, οι οποίοι δηλώνουν ότι έχουν διάθεση να στηρίξουν τη βιομηχανία στο μέτρο του δυνατού. Περιμένω κάποιες κινήσεις το επόμενο διάστημα. Μέτρα σαν κι αυτά που ελήφθησαν για την τουρισμό, τα αυτοκίνητα και την οικοδομή -αν και θα θέλαμε να είναι πιο τολμηρά. Θέλουμε στοχευμένα μέτρα ενίσχυσης για τις ελληνικές μεταποιητικές μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Άμεσα μέτρα για την ενίσχυση της καθημερινότητας. Εχουμε κάπει τις προτάσεις μας και περιμένουμε να νιώσουμε άμεσα ότι δεν έχουν έχασει την ελληνική βιομηχανία. Καλύτερα να προληφουμε το κακό, παρά να τρέχουμε μετά να το θεραπεύουμε.

Εχετε κάποια πληροφορία ότι επίκεπται κάπτη;

Περιμένουμε. Επίπλως, χωρίς να έχω πάρει υπόσχεση. Ακούω από πολλές πλευρές ότι κακός υποβάλλουμε προτάσεις, αφού τίποτε δε θα γίνει. Δεν μπορώ να δεχτώ αυτήν τη λογική. Γιατί να μη γίνει στη μεταποίηση αυτό που έγινε σε άλλους κλάδους; Αν τα πράγματα είναι τόσο σάστημα που περισσεύει τόπο για τη βιομηχανία, εμείς δε θα σταματήσουμε να παλεύουμε.

Είναι δύσκολο να είναι κάποιος βιομήκανος στη Β. Ελλάδα σήμερα;

Είναι δύσκολο και, για να το κάνει κάποιος, πρέπει πρώτα απ' όλα να έχει μεράκι. Η παγκόσμια κρίση έχει αναδείξει τα διαφορικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας, που στην περιφέρεια είναι ακόμη πιο κρίσιμα λόγω των ανιστάσιων που υπάρχουν στην Ελλάδα. Αυτήν τη στιγμή «πι νύχρο έχουν πληρώσει» οι εξωτερικές επιχειρήσεις, αλλά δεν υπάρχει άλλη απάντηση εκτός από την εξωστρέφεια. Ο κύκλος της κρίσης θα κλείσει κάποια στιγμή και οι επαρκείς που είναι στοχευμένες στη διεθνοποίηση και αντέκουν θα είναι πάντα μπροστά.

Το τελευταίο διάστημα, ως πρόεδρος του ΣΒΒΕ, έχετε απευθύνεσθε στους πολιτικούς σε αυτόπτη τόνο. Αυτό συμβαίνει διότι δεν πάει άλλο η κατάσταση;

Πρέπει να είμαστε ρεαλιστές και να ζητήσουμε αυτά που πρέπει. Να μην παραπούμε από τις ρεαλιστικές διεκδικήσεις. Αυτό είναι κοινή λογική και αυτό μεταφέρουμε στους ανθρώπους που διοικούμε. Αυτοί αποφασίζουν, εμείς λέμε τη γνώμη μας. Είδα ότι υπάρχει καλή διάθεση, αλλά δεν έρω αύτες αν ούτε τα ούτε πότε θα προχωρήσει.

Αν χρειαστεί να μιλήσετε αυτήν τη στιγμή και στον ίδιο τον πρωθυπουργό, στη συνάντηση του Αυγούστου, λίγο πριν από τη ΔΕΘ, θα το κάνετε;

Θα το κάνω. Άλλωστε οι τοποθετήσεις μου γίνονται πάντα με γνώμονα τη σοφαρότητα των θεμάτων και των περιστάσεων.